

да се срѣщне съ най-близки познати, като знаеялъ при това, че нѣмалъ тѣхната симпатия. Силно влюбена въ Яворовъ, Лора е понесла отначало всички тѣзи ограничения на натурата си и както казватъ нейни приятелки, избѣгвала срѣщата на близки хора. Година следъ такъвъ животъ тя почнала да се чувствува вече непоносимо и тогава вече на най-близката си приятелка повѣрjava, че Яворовъ я ревнува отъ всички и за това тя не излиза и не се движи между хората. Напоследъкъ се явява у нея силно желание да замине на Западъ. Тя го разправя на свои приятелки, пише на сестра си въ Парижъ и на приятелка, приготвя си пари — 1000 лв. и се готви отъ день на день да замине, праща и единъ отъ куфаритѣ си у майка си. Презъ вечеринката у Тихови, предшествующа убийството, тѣхнитѣ отношения се изразяватъ въ една доста остра разпра, която Яворовъ подема въ кжщи следъ връщането имъ. Тукъ обясненията на Яворовъ не изглеждатъ съвсемъ правдоподобни. Той отдава тази разпра, както и всички недоразумения до тогава, на нейната ревностъ, като че ли той е спокоенъ, хладенъ и безраличенъ къмъ нея и нищо не го е карало да я ревнува, когато, естествено е, той да ревнува жена съ външностъ, култура, душевни качества като Лора Каравелова. Нѣма категорични данни, че Лора е ревнувала Яворова отъ г-жа Конова Грозева; тя е ненавиждала последната, защото била флегматична натура, противоположна на нейната и при това само се мъкнела у тѣхъ, както тя се изразява. По показания на свидетели Яворовъ не само че не е ухажвалъ Конова, но се отнасялъ даже грубо къмъ нея. Най-после даже и да се приеме, че Лора е ненавиждала даже отчасти отъ ревностъ Конова, това говори за едно естествено законно чувство на преданна съпруга и не е онова болезнено паталогично чувство на ревностъ, да се пази любимия отъ цѣлия свѣтъ, каквото е случая по-скоро съ Яворова и което само силно проявление на това чувство може да накара да се посегне на своя или чуждия животъ. Симптоматична е по-нататкъ развръзката на семейната разпра, предшествующа кърва-